Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

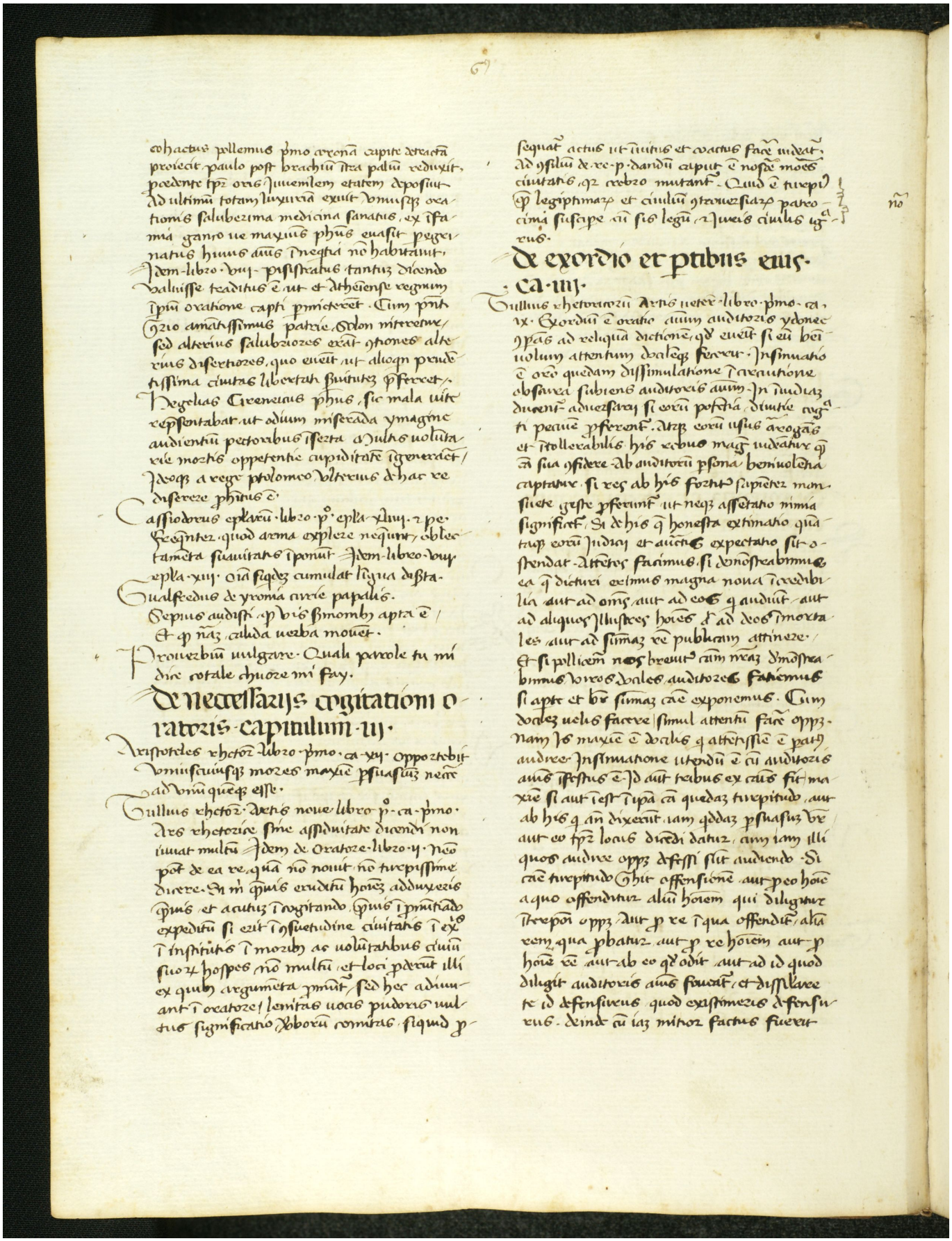

cohactus pallemus pmo arenā capite detecta
proiecit paulo post brachiū dra palliū reduxit.
precepte tpr oris Juuenilem etatem deposuit
ad ultimū totam luxurie exuit. Omissis ora-
tionis salubrima medicina sanatus, ex ifa-
mia ganio ne maximus phus euasit pegri-
natus hinus amus Integra no habuisset.
Idem libro. vij. pisistratus tantus dicendo
valuisse traditus e ut et athenense regnum
ipius oratione captu pmeruerit. Cim pmi
gnio amantissimus patrie, odon mitreme,
sed alterius salubriores erāt ytones alte-
rius disertiores, quo euenit ut aliqn prude
tissima ciuitas liberetur stultitie pferret.
Regulus Cremensis phus, sic mala uite
repsentabat ut odium miserada ymagine
audientiū pectoribus iserta. Multos uolupta-
rie mozis oppetentes cupiditate ingenerauit.
Jacobs a rege ptolomeo oltremus dhac re
disereze phibus e.
Cassiodorus epla rū. libro. p°. epla xliij. z pe-
regrinez. quod arma explere nequit, oblec-
tamēta sapientie ipsum. Idem libro. vij.
epla xiij. Cui fidez cumulat signa dsta-
Gualfredus de yroma curie papalis.
Sepius audiui. ap vrs ßmonby apta e /
et ap nāz, caluda uerba mouet.
Proverbiū uulgare. Quali parole tu mi
dire cotale chuore mi fay.

De necessariis cogitationi o-ratoris capitulum iij.

Aristoteles rhetor libro. pmo. ca. xij. Oppozebit
Omissum ipsis mozes maxie psuasiz nere
ad vnū quēq esse.
Tullius rhetor. de his noue libro. p°. ca. pmo.
Ars rhetorice sine assiduitate dicendi non
habet multū. Idem de Oratore libro. j. nō
post de ea re, qua no nouit, no turpissime
dicere. Et m. quis eruditu horiz adduxerit
quis et acutiz Cogitando, quis Premitando
expeditu si erit Consuetudine ciuitatis Ex
Institutis Mozibz ac uolūtatibus ciuiū
suoz hospes no multū, et loci pderit illi
ex quibz argumēta pmūt, sed hec adiuu-
ant Oratore, Sanitas uocis pudoris mul-
tus significatio Roboris continuus. Siquid p-
sequat actus ut tutius et exactius face iudeat.
ad ostiū de re p. dandū caput e nosse mozes
ciuitatis, qz crebro mutant. Quid e turpi
qp legipthmaz et ciuiū Graueziaz pareo-
cimi suscipe uti sic legū, Queris ciuis ug-
uus.

De exordio et ptibus eius. ca. iiij.

Tullius rhetorice artis nouē libro. pmo. ca.
ix. Exordiū e oratio animi auditoris ydonee
ppās ad reliqua dictionē, qd euenit si ei be
uolum attentum docilez fecerit. Insinuatio
e orō quedam dissimulatione Cauatione
obscurā subtiens auditoris animi. In dubiz
diuenī adiuzsaraz si eoz pectora, diuise aga
ti peaue pferent. Atqz eoz usus arrogās
et stolerabilis his rebus magis iudicatur qp
ea sua ppidere. Ab auditoris psona beniuolentia
captanze. si res ab his fozte suspicez mon-
stiete geste pferunt ut negz assentatio nimia
significet. Si de his q honesta extimatio qua
tuss eoz iudicij et auctos expectatio sit o-
stendat. Attentos faciamus, si denouissima
ea q dicturi estimus magna noua incredibi
lia aut ad oms aut ad eos q audiūt aut
ad aliquos illustres horos et ad deos immorta
les aut ad summaz re publicaz attinere.
Et si pllicem nos breuis cim nraz dmostra-
bimus horos, dabos auditoz faciemus
si apte et br summaz cae exponemus. Cim
docilez uelis facere, simul attentū face oppz.
Nam is maxie e docilis q attentissie e pati
audire. Insinuatione utendū e ei auditoris
animus ispissus e. Id aut tribus ex caus fit ma
xie si aut tedet tpa ei quedaz turpitudo, aut
ab his q an dixerūt iam qddaz psuasiz bre
aut eo tpr locus dicendi datur, aut iam illi
quos audire oppz defessi sūt audiendo. Si
cae turpitudo Chuic offensione aut peo hoie
a quo offenditur alii horem qui diligitur
Threpoi oppz aut p re Iqua offendit, alia
rem qua phatur aut p re horem aut p
hoie re aut ab eo qd odit aut ad id quod
diligit auditoris animus flectat, et dissimulare
te id defensiuus quod existimetis defensu-
uus. Deinde ei iaz mitor factus fuerit